Atar

ELVEDA ARKADAŞ

BEN WONG

GENÇ HAYAT

Sevgili Okurlar, Merhaba!

Nasılsınız? Bu kitabı aldığınız için hepinize çok teşekkür ederim!

Bu seriye ikinci kitapla başlıyorsanız, ilk kitabı da mutlaka okumanızı tavsiye ederim. Ancak o zaman karakterlerin hikâyesini, duygularını ve yaşadıkları macerayı anlayabilirsiniz.

Bu kitabı yazarken çok heyecanlandım ve umarım siz de okurken aynı heyecanı hissedersiniz. Öncekilerden farklı bir tecrübe sunduğunu düşünüyorum ve bunu sizlerin de fark edeceğine inanıyorum.

O hâlde sizi daha fazla bekletmeden, sayfaları çevirmeye davet ediyorum.

Keyifli okumalar!

- BEN WONG -

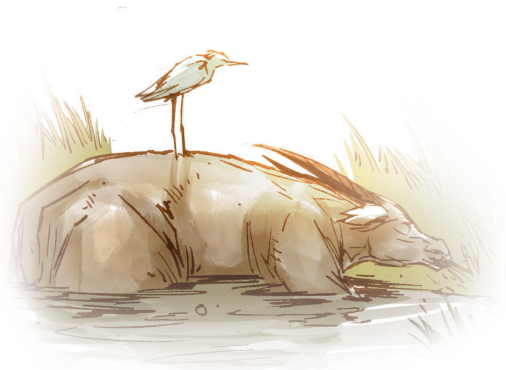

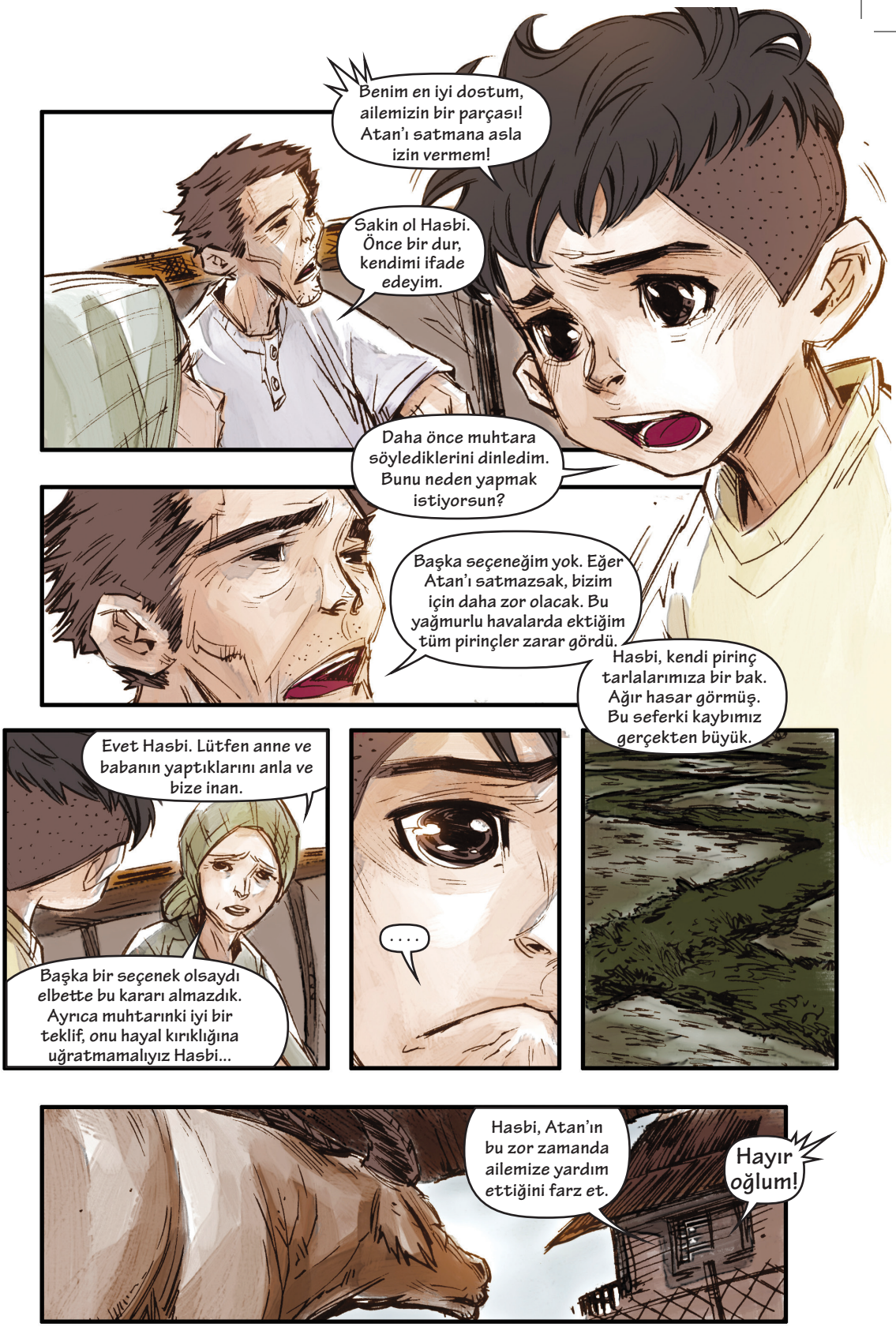
Benim en iyi dostum, ailemizin bir parçası! Atan'ı satmana asla izin vermem!
Sakin ol Hasbi. Önce bir dur, kendimi ifade edeyim.
Daha önce muhtara söylediklerini dinledim. Bunu neden yapmak istiyorsun?
Başka seçeneğim yok. Eğer Atan'ı satmazsak, bizim için daha zor olacak. Bu yağmurlu havalarda ektiğim tüm pirinçler zarar gördü.
Hasbi, kendi pirinç tarlalarımıza bir bak. Ağır hasar görmüş. Bu seferki kaybımız gerçekten büyük.
Evet Hasbi. Lütfen anne ve babanın yaptıklarını anla ve bize inan.
Başka bir seçenek olsaydı elbette bu kararı almazdık. Ayrıca muhtarınki iyi bir teklif, onu hayal kırıklığına uğratmamalıyız Hasbi...
....
Hasbi, Atan'ın bu zor zamanda ailemize yardım ettiğini farz et.
Hayır oğlum!

Babam çok bencil! O sadece kendini düşünüyor!
Pirinci yeniden ekebilirsiniz. Ama Atan bir kez öldüğünde, bir daha hayata dönmeyecek!
Babam Atan'ın hayatına ve emeğine saygısızlık etti. Atan her gün canla başla çalıştı. Peki, Atan ne elde etti?
....
Babam para için, Atan'ı feda etmeye razı!
Kötüsün baba!
Babanla böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?
Yapma! Şu an ne dediğini bilemeyecek kadar üzgün. Anlaması için açıklamak istemiyor muyuz?
....
Hü hüü... Özür dilerim, ühüü ühü...
Lütfen... Lütfen Atan'ı satmayın... Emine gitti, şimdi Atan da giderse... Ühüü... Hüüüğ...

Atan'ın satılacağını öğrendiğimde kendimi çok kötü hissettim. En kötüsü; Atan, muhtarın oğlunun düğününde yemek olarak ikram edilmek için satıldı. Bunu kabul etmek benim için çok zor.

Muhtarın babama iyilik yapmak isteyen iyi bir insan olduğunu düşünmüştüm. Görünüşe göre, zor durumumuzdan yararlanmak istiyormuş. Yardım etmek istediğini söyledi ama babamdan Atan'ın hayatını feda etmesini de istedi.

Atan'ın böyle bir talihsizlik yaşayacağını hiç düşünmemiştim. Ailem pirinç tarlalarında çalışmaya başladığından beri, tek bir mandayı bile kesim için satmadık. Bunu bana büyükbabam bunca zamandır söylüyordu. Ben doğmadan önce ve doğduğumdan beri, hiç böyle bir şey olmadı.

Tek bildiğim, Atan'ın zeki ve çalışkan olduğu. Pirinç tarlalarındaki iş ne kadar zor ve ağır olursa olsun, Atan asla yorgun olduğunu söylemez. Hayat boyu süren bu sıkı çalışmanın sonucu böyle kötü bir şekilde mi olmalı? Umarım olmaz. Umarım babam fikrini değiştirir...

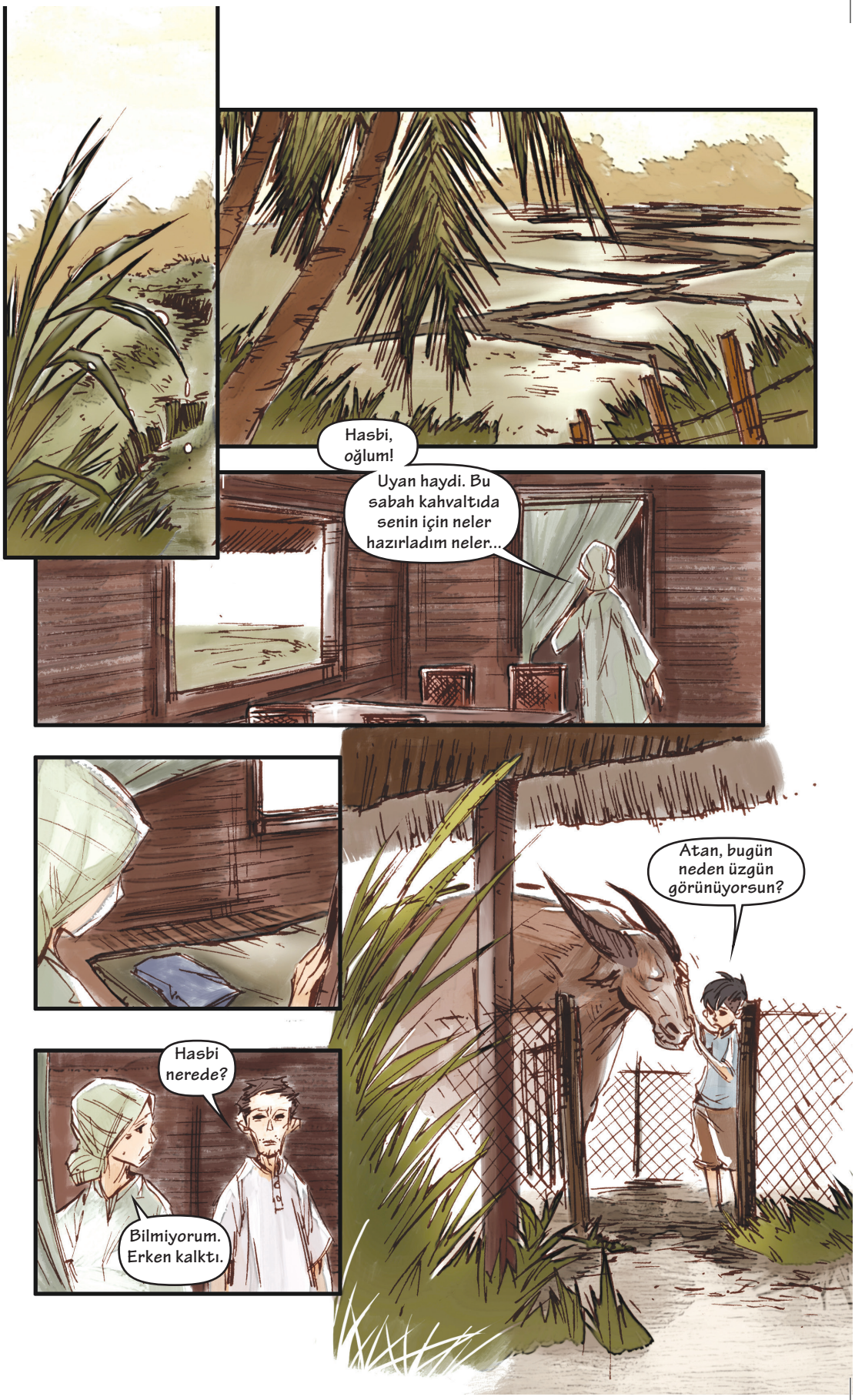
Hasbi, oğlum!
Uyan haydi. Bu sabah kahvaltıda senin için neler hazırladım neler...
Atan, bugün neden üzgün görünüyorsun?
Hasbi nerede?
Bilmiyorum. Erken kalktı.

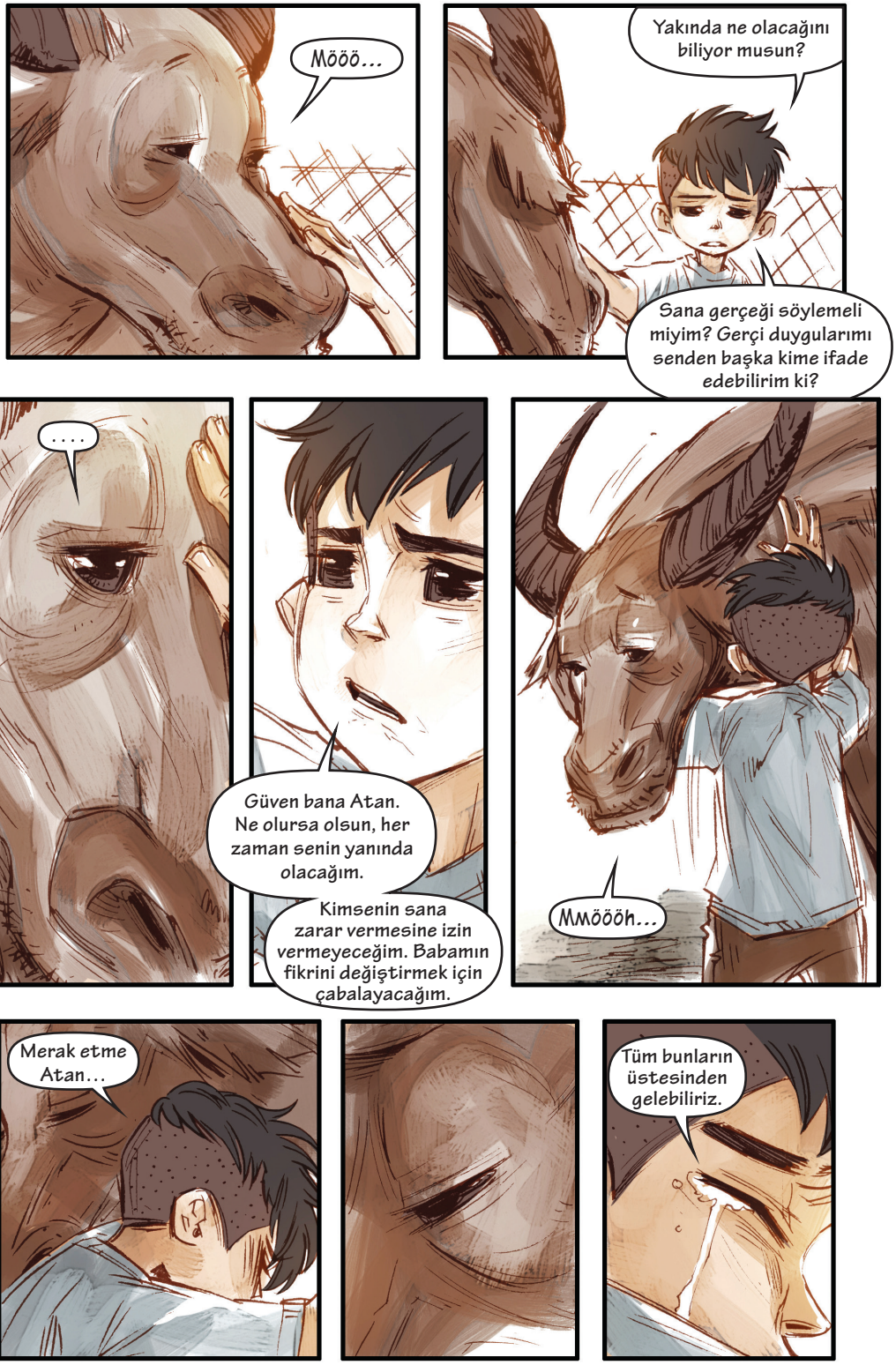
Möööö...
Yakında ne olacağını biliyor musun?
Sana gerçeği söylemeli miyim? Gerçi duygularımı senden başka kime ifade edebilirim ki?
....
Güven bana Atan. Ne olursa olsun, her zaman senin yanında olacağım.
Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim. Babamın fikrini değiştirmek için çabalayacağım.
Mmööoh...
Merak etme Atan...
Tüm bunların üstesinden gelebiliriz.

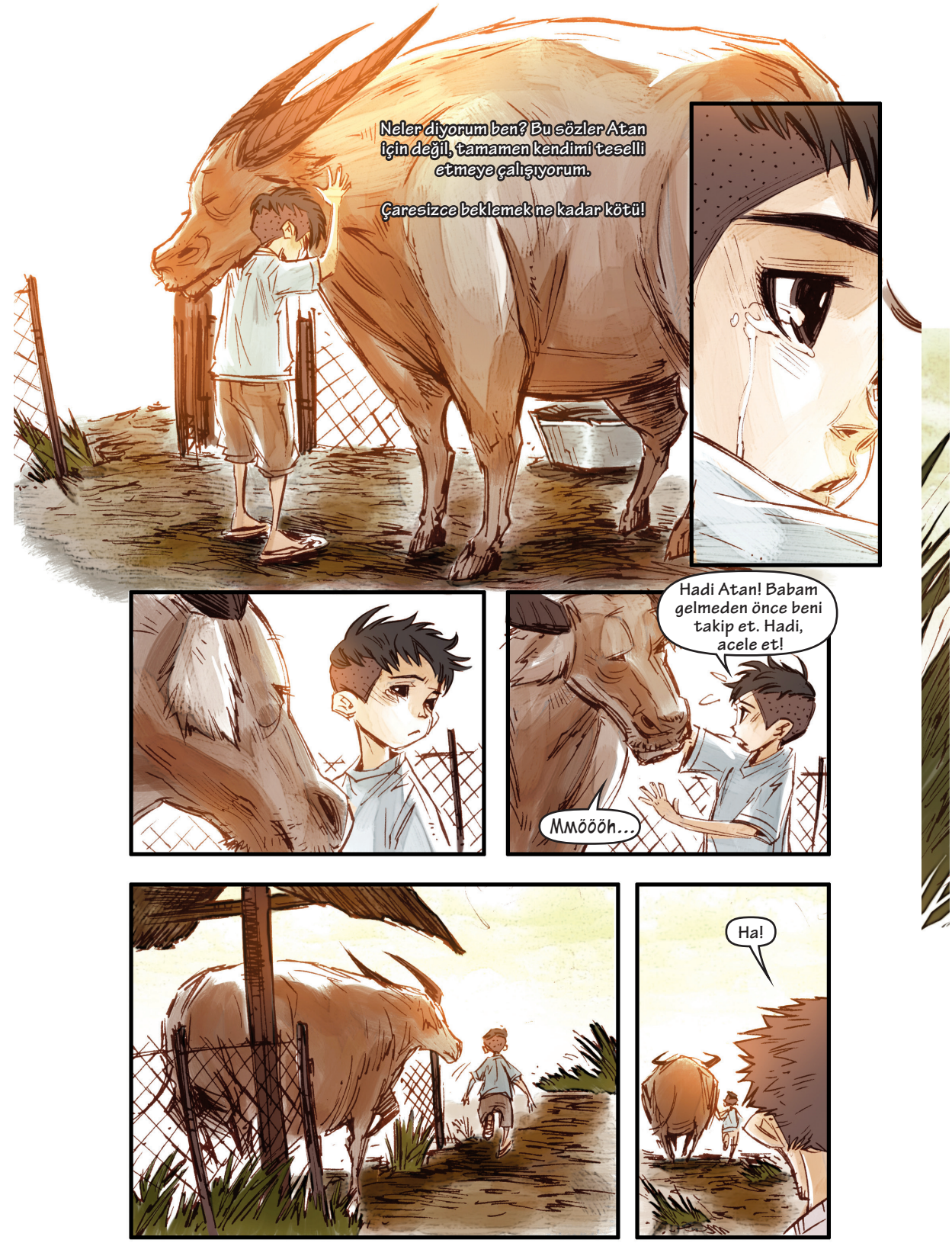
Neler diyorum ben? Bu sözler Atan için değil, tamamen kendimi teselli etmeye çalışıyorum.
Çaresizce beklemek ne kadar kötü!
Hadi Atan! Babam gelmeden önce beni takip et. Hadi, acele et!
Mmööh...
Ha!

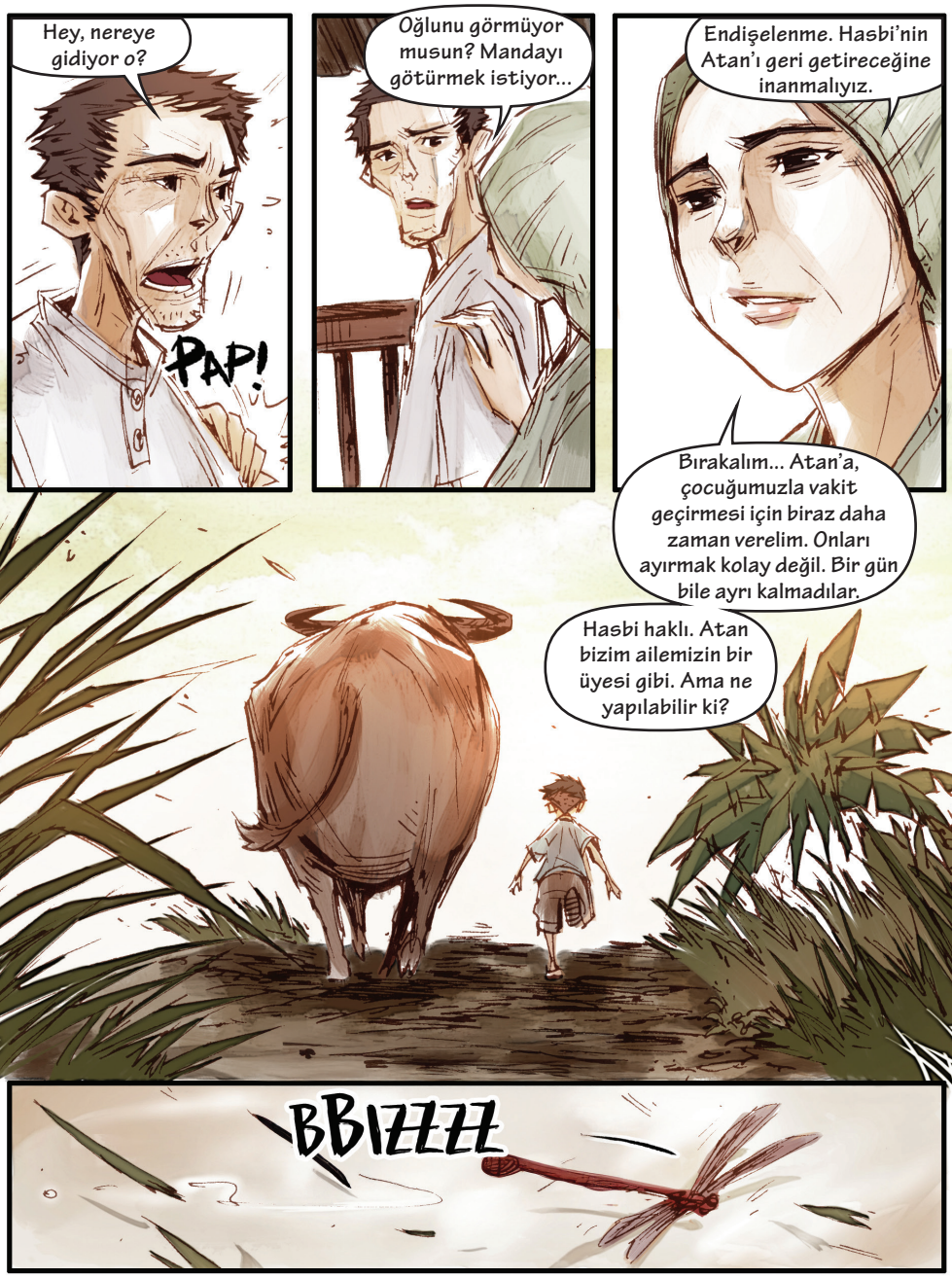

Yağmur mevsimi neredeyse sona ermiş gibi görünüyor. Gökyüzü bulutlu mavi, taze yeşil ağaçlar ve yabani otlar serin rüzgârla savrulup duruyor.

Bu havanın çok güzel olduğunun bir işareti. Atan'la anılarımızı hatırlıyorum. Bir zamanlar, çok mutluyduk. Ancak bugün artık hiçbir şey eskisi gibi değil.

Ee, neden durdun? Daha gelmedik, hadi gidelim!
Hey, Atan! Duyuyor musun? Benimle gel! Seni uzaklara götürmek istiyorum, böylece satılmazsın. Anladın mı?
ÇUP! ÇUP!
...
Hımmm, nereye gidiyoruz, Atan?
VUUU... VUUU...
Atan'ı ormanda arkadaşsız mı bıraksam? Ahhh, her yer hâlâ tehlikeli. Ama ne fark eder ki? Nihayetinde arkadaşımdan ayrılacağım. Hımmm... Umarım babam kararını değiştirir. Belki tarlalardaki pirinçler bu güzel havayla daha iyi olur.
Belki muhtarın oğlu evlilik törenini iptal eder...
Ya da belki zaman tam bu noktada durabilir... Burada.... Sadece çimen, gökyüzü, ben ve Atan... Sonsuza dek...

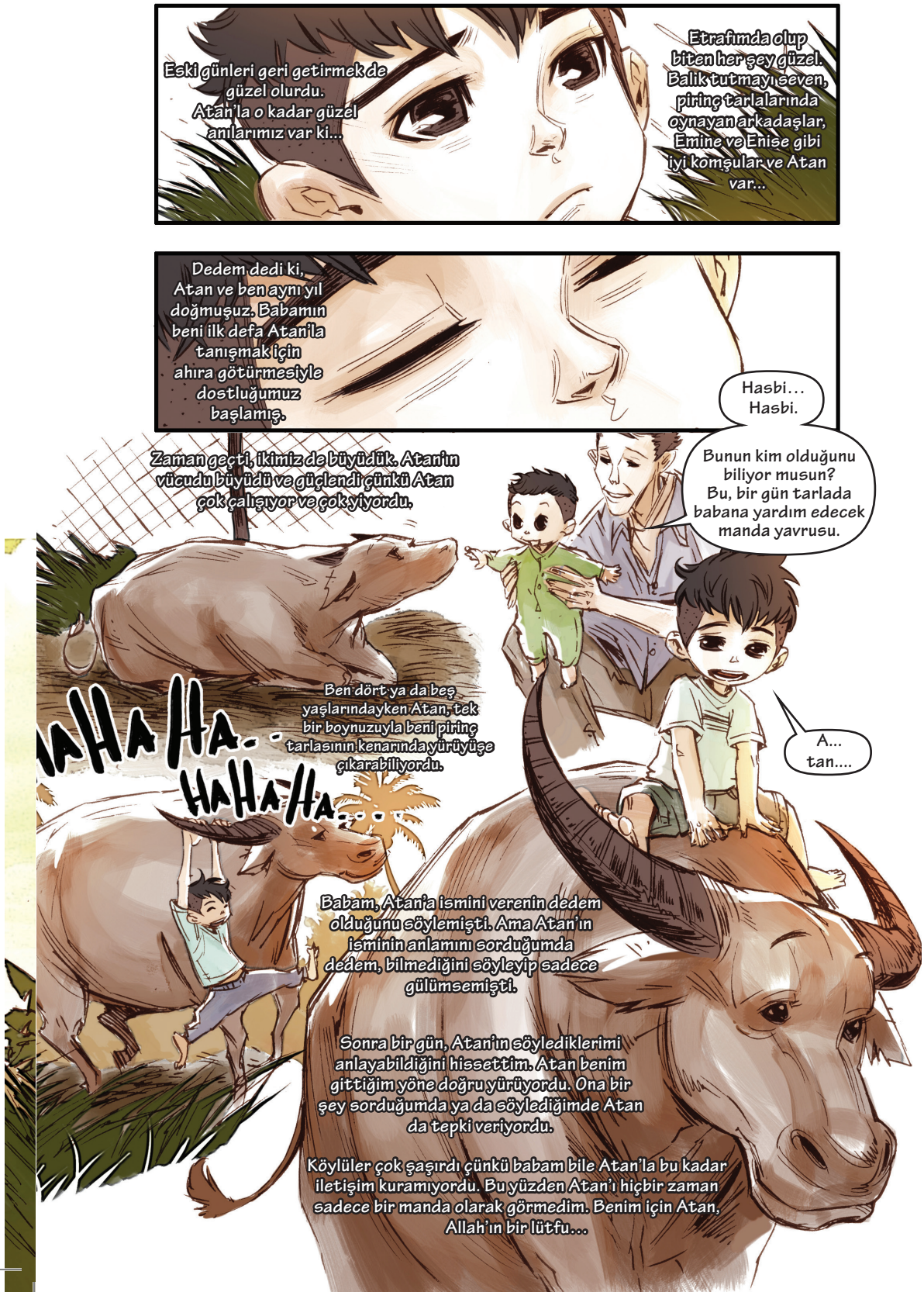
Eski günleri geri getirmek de güzel olurdu. Atan'la o kadar güzel anılarımız var ki...
Etrafımda olup biten her şey güzel. Balık tutmayı seven, pirinç tarlalarında oynayan arkadaşlar, Emine ve Enise gibi iyi komşular ve Atan var...
Dedem dedi ki, Atan ve ben aynı yıl doğmuşuz. Babamın beni ilk defa Atan'la tanışmak için ahıra götürmesiyle dostluğumuz başlamış.
Hasbi... Hasbi.
Bunun kim olduğunu biliyor musun? Bu, bir gün tarlada babana yardım edecek manda yavrusu.
Zaman geçti, ikimiz de büyüdük. Atan'ın vücudu büyüdü ve güçlendi çünkü Atan çok çalışıyor ve çok yiyordu.
HAHA HA... HAHA HA...
Ben dört ya da beş yaşlarındayken Atan, tek bir boynuzuyla beni pirinç tarlasının kenarında yürüyüşe çıkarabiliyordu.
A... tan....
Babam, Atan'a ismini verenin dedem olduğunu söylemişti. Ama Atan'ın isminin anlamını sorduğumda dedem, bilmediğini söyleyip sadece gülümsemişti.
Sonra bir gün, Atan'ın söylediklerimi anlayabildiğini hissettim. Atan benim gittiğim yöne doğru yürüyordu. Ona bir şey sorduğumda ya da söylediğimde Atan da tepki veriyordu.
Köylüler çok şaşırdı çünkü babam bile Atan'la bu kadar iletişim kuramıyordu. Bu yüzden Atan'ı hiçbir zaman sadece bir manda olarak görmedim. Benim için Atan, Allah'ın bir lütfu...